

תת"ע (באר שבע) 5928-11-23 - מדינת ישראל נ' אחמד אלדדא

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 5928-11-23 מדינת ישראל נ' אלדדא

לפני כבוד השופט רועי בראון

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

אחמד אלדדא

נאשמים

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור המבקש נהג חדש אשר טרם מלאו לו 21, והסיע ברכב 3 אנשים כשאינו לציוד מלווה כדין בניגוד לסעיף 12א2 לפקודת התעבורה, וכן נהג ללא ביטוח, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום שנקבע.

3. לטענת ב"כ המבקש הדיון נדחה על ידי בית המשפט, וההליכים אף הותלו מאחר והמאשימה לא הצליחה לזמן את המבקש. לטענתו, לאחר זמן שוב בית המשפט שינה את מועדי הדיון, ולדבריו מרשו לא זומן ואף "אין אישור מסירה כדבעי סרוק לתיק". ב"כ המבקש הוסיף כי עשוי להיגרם למרשו עיוות דין באם לא תינתן לו הזדמנות ראויה בעניינו.

4. המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה אישור המסירה ניתן לידי הנמען הרשום כדין. המשיבה צירפה את אישור המסירה החתום.

דין

5. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה

ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור

עובדתי במעמד הדין. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן. הדין אמנם נדחה מעת לעת, אולם כפי שידע המבקש לפנות בעניינו לאחר מעשה, ראוי היה לו לבדוק מעת בה קיבל את הזימון לדין מהם מועדיו ומה מצופה ממנו.

9. טענתו שלא קיבל זימון אינה מתקבלת, נוכח חתימתו של המבקש על אישור המסירה במועד הדין שנדחה על ידי בית המשפט, ולאחר עיון בדבר הדואר, נראה כי הוא נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש ומקים את חזקת המסירה.

יפים לעניין זה הם הדברים הבאים, אשר נאמרו **ברע"פ 8604/15, חנא נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 16.12.15 :

כלל הוא, כי משהציגה המשיבה אישור מסירה של דבר הדואר, הנוגע לזימונו של נאשם לדין בעניינו, קמה "חזקת המסירה", לפיה עובר הנטל אל כתפיו של האחרון, להוכיח כי הוא לא קיבל את דבר הדואר, מסיבות שאינן תלויות בו..."

לפיכך, ומשהציגה המשיבה אישור מסירה ראוי, תמוהה מאד טענתו של בא כח המבקש כי האחרון לא זומן וכי "אין אישור מסירה כדבעי", לשון הבקשה.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, הרי שכפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

באם תבוא לעולם טענה כי העונש שנגזר על המבקש הינו גבוה, הרי שלצד עבירה זו קבע המחוקק פסילת מינימום בת שלושה חודשים, הנאשם קיבל בהעדרו כאמור את עונש המינימום הקבוע בחוק.

12. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך**

מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאווה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משחתם על אישור המסירה ובחר שלא להתייצב לדיון, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

14. נכח גזר הדיון, באם המבקש לא פעל להפקדה מידית של הרישיון, נדרש הוא להפקיד לאלתר את רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

15. הבקשה נדחת.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ה, 03 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.